

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Arkiv	: ✓
Avd. kopihold	:
Kopibok	:
Sirk.	:
Intens kopi	:
Ekstern kopi	:
Eksp. ev	: WB
SV: PJ	:
duk.nr:	:

Vestfold fylkeskommune
Fylkesrådmannen
Svend Foyns gate 9
3126 Tønsberg

Deres ref

Vår ref
1999/3015-27 PAK/le
Ark:
722
Vestfold

Dato 12 SEPT 2001

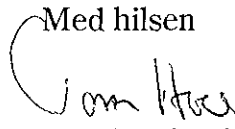
Kongelig resolusjon – Fylkesplan for Vestfold

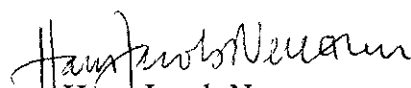
Vestfold fylkesplan 2000-2003 ble godkjent i Statsråd ved kongelig resolusjon av 31. august 2001. Vedlagt følger kopi av resolusjonen.

Kommunene, Fylkesmannen, Statens utdanningskontor, Kommunelegen, Aetat og Statens vegvesen i Vestfold, SND Vestfold, samt departementene og stortingsrepresentantene for Vestfold vil få kopi av resolusjonen i egne sendinger.

Når det gjelder virkningene av fylkesplanen, viser vi til § 19-6 i plan- og bygningsloven. Der heter det at fylkesplanen skal legges til grunn for fylkeskommunal virksomhet, og være retningsgivende for kommunal og statlig virksomhet i fylket. Plan- og bygningsloven forutsetter at statlige organer som ønsker å fravike forutsetningene i en godkjent fylkesplan, tar dette opp med fylkeskommunens planmyndigheter. Dersom fylkeskommunen og vedkommende sektormyndighet ikke blir enige, skal saken tas opp med de sentrale planmyndigheter.

Med hilsen

Tom Hoel e.f.
ekspedisjonssjef

Hans Jacob Neumann
avdelingsdirektør

Miljøverndepartementet
Miljøvernminister: Siri Bjerke

KONGELIG RESOLUSJON

Ref.nr.: 3 2/01

Saksnr: 1999/3015

Dato: 31. august 2001

Godkjenning av fylkesplan for Vestfold 2000-2003

Fylkesplan for Vestfold 2000-2003 er en revisjon og videreføring av forrige fylkesplan for perioden 1996-1999.

Fylkesplan 2000-2003 konsentrerer seg om fem prioriterte fokusområder. Nye områder ved denne revisjonen er 1)velferd og verdier, 2)arealforvaltning og 3)bærekraftig energi. I tillegg er kompetanse og arbeid videreført som tema fra forrige plan. I tilknytning til planens fokusområder er det utarbeidet konkretiserte mål og tiltak med anvisning av gjennomføringsansvar og aktuelle virkemidler. Fylkesplan 2000-2003 er utviklet som Vestfolds Regionale Agenda 21 – en plattform for arbeidet for en bærekraftig utvikling i fylket.

Revisjonen av fylkesplanen har vært gjennomført gjennom et utstrakt samarbeid mellom forvaltningsnivåene i fylket. Fylkesplanrådet under ledelse av fylkesordføreren har koordinert arbeidet, mens Samhandlingskomiteen under ledelse av fylkesmannen har forberedt alle saker som fylkesplanrådet har behandlet.

Regjeringen gir sin tilslutning til fylkesplanens hovedgrep og temavalg og anser disse som sentrale for å møte de regionale utfordringene i Vestfold. Regjeringen har merket seg og ser positivt på det brede samarbeidet som er lagt til grunn mellom de offentlige myndighetene i fylkesplanarbeidet.

Fylkesplanen for Vestfold er behandlet i samarbeid med berørte departementer.

Velferd og verdier

Regjeringen støtter fylkesplanens mål og innsatsområder for å sikre livsvilkår og livsinnhold og fremme den helsemessige, sosiale og kulturelle utviklingen i fylket.

Regjeringen ser positivt på den inkluderende tilnærmingen som legges til grunn gjennom fylkesplanens satsing på lokal tilhørighet og utvikling av det regionale fellesskapet. I denne sammenheng vil en særlig framheve betydningen av at prinsippene i fylkeskommunens handlingsplan mot rasisme og fremmedfrykt videreføres på bred basis i fylket.

Fylkesplanens sterke fokus på samhandling og effektiv tjenesteproduksjon er i tråd med den igangsatte fornyelsen av offentlig sektor på nasjonalt nivå og er et område som Regjeringen er svært opptatt av. Et viktig mål med dette arbeidet vil være å få til

en betydelig forenkling av offentlig sektor og skape bedre tilgjengelighet for brukerne.

Det er et mål for Regjeringen at det skal etableres offentlige servicekontor i alle kommuner innen utgangen av 2003. Offentlige servicekontor er et viktig virkemiddel for å styrke samspillet mellom statlige og kommunale etater og sikre innbyggerne i kommunene god tilgang på offentlig service. Kommunene skal være den drivende kraft for å etablere slike servicekontor, men også statlige etater skal delta i dette samarbeidet, og gå inn med ressurser, både i form av tjenester og arbeidskraft.

Offentlige servicekontorer vil særlig kunne være et nyttig virkemiddel for brukere med sammensatte problemer som kan ha behov for hjelp fra flere instanser, jfr fylkesplanens fokusering på denne målgruppen.

Samlokalisering av ulike etater har vist seg å være nyttig for å fremme samarbeid. Ved skifte av lokaler er det bestemt at trykdeetaten, A-etaten og sosial- og helsetjenesten skal forsøke samlokalisering dersom muligheten ligger til rette for det

Regjeringen berømmer Vestfold for å følge opp fylkesplanens overordnede mål som gjelder barn og unges medvirkning i samfunnsutviklingen med prosjektet "Barn og unge: Samfunnsengasjement, medvirkning og innflytelse (1998-2003). Det brede samarbeidet mellom fylkeskommunen, Statens Utdanningskontor, KS Vestfold, kommunene og andre relevante aktører i Vestfold illustrerer på en god måte hvordan det kan legges til rette for å trekke barn og ungdom med som ressurser i samfunnsutviklingen i fylket. Det er prisverdig at dette perspektivet inngår som en del av kommunenes løpende prosesser og oppgaver.

Arealforvaltning

Regjeringen støtter fylkesplanens mål og tiltak for å sikre en bærekraftig arealforvaltning i Vestfold. Det vises her også til eget godkjenningbrev for fylkesdelplan for samordnet arealbruk og transportsystem i Vestfold.

Mange av de utfordringene Vestfold står overfor i forhold til arealforvaltning og transport vil kreve samarbeid og løsninger på tvers av fylkesgrensene. Regjeringen ser i denne forbindelse positivt på det plansamarbeidet som er gjennomført i Østlandssamarbeidet for å sikre en balansert og bærekraftig regional utvikling og minske presset på hovedstadsregionen. Utvikling av et balansert samspill mellom hovedstadsregionen og en flerkjernet bystruktur på Østlandet, herunder Vestfoldbyene, vil her stå sentralt.

Vestfoldbyene utgjør et sammenhengende arbeids-, bolig- og servicemarked som vil inngå som en viktig del i en balansert regional utvikling på Østlandet. Regjeringen gir sin tilslutning til fylkesplanens mål og tiltak for en bærekraftig by- og tettstedsutvikling i fylket med vekt på arealøkonomisering, fortetting og gode transportsystemer. Det anses som positivt at befolkningsveksten søkes dreiet fra Vestfoldkysten mot de indre delene av fylket.

Regjeringen støtter fylkesplanens mål om å forvalte natur-, kultur og rekreasjonsverdier langs Vestfoldkysten som en ressurs av nasjonal betydning, til

beste for befolkningen i dag og i fremtiden. I Miljøverndepartementets strandsonesatsing er det innskjerpet at plan- og dispensasjonspraksis i 100-metersbeltet skal baseres på at strandsonen ikke noe sted skal bygges ned på en måte som undergraver nasjonale miljømål. Planlegging og dispensasjonspraksis må vurderes ut fra de stedlige forhold og den faktiske situasjonen for friluftsliv, naturverdier, landskap og naturmiljø i den enkelte region. Fortetting kan være fornuftig, men forutsetter bevaring av allmennhetens interesser og en god grønnstruktur lokalt. Behovet for gode planer gjelder like mye der det er sammenhengende utmarksnatur langs kysten, slik at ikke tilfeldig utbygging "punkterer" strandsonen på en uheldig måte. Regjeringen ser de som positivt at Vestfold fylkeskommune har under utarbeidelse en fylkesdelplan for kystsonen. Utfordringene i kystsonen i Oslofjordområdet er av en slik karakter at det er behov for å se arealforvaltningen i sammenheng, på tvers av sektorinteresser og ut over grensene til den enkelte kommune.

Når det gjelder spørsmålet om kompetanseheving og forslag til presiseringer og endringer i plan- og bygningsloven og innskjerpsler i forhold til praktiseringen av loven, vises det til Miljøverndepartementets strandsonesatsing og til planlovutvalgets arbeid. Gjennom strandsonesatsingen er blant annet den juridiske bistand og veiledning til fylkene i strandsonespørsmål styrket. Planlovutvalgets første delutredning er nå lagt fram og er ute på en bred høring. Synspunktene fra Vestfold vil bli vurdert og tatt med i det videre arbeidet med revisjon av plan- og bygningsloven.

Det videre arbeidet med vern av natur i kystsonen vil bli fulgt opp i samsvar med St.meld. nr. 43 (1998-99) Vern og bruk av kystsona. Som del av dette er arbeidet med en nasjonal marin verneplan startet opp. Videreføring av arbeidet med vern av viktige naturområder i Oslofjorden skal gjennomføres innenfor de ordinære rammene for tematiske verneplaner.

Det vises til at en endring i lov om fritids- og småbåter innebærer at bruk av vannscotere og liknende ikke er tillatt. Kommunene kan ved forskrift gjøre helt eller delvis unntak fra forbudet for nærmere avgrensede områder, der bruken ikke medfører fare for ferdselen eller allmennheten eller ulempe i form av støy eller andre forstyrrelse, og heller ikke medfører fare for nevneverdig skade på dyre- og/eller plantelivet.

Regjeringen peker på at bevaring av biologisk mangfold og kystsonen og vassdragsnære områder for det allmenne friluftslivet bør være blant de førende prinsipper for by- og regionutviklingen i Vestfold. Det vises til at det våren 2001 er lagt fram to stortingsmeldinger som utdypet dette; en om handlingsplan for ivaretagelse av biologisk mangfold og en om friluftsliv.

Departementet understreker betydningen av at en i det videre planarbeidet, og ved oppfølgingen av planene, legger vekt på å følge opp nasjonale miljømål for biologisk mangfold, friluftsliv, kulturminner og kulturmiljø. Departementet peker på at overordnede planer bør definere både hovedtrekkene i grøntstrukturen og utbyggingsmønsteret med senterstruktur og transportsystemet med kollektivakser; d.v.s. at sammenhengende grøntstruktur bør tillegges vekt som infrastruktur.

Flere av de sentrale tettstedene i fylket, hvor det kan være aktuelt å kanalisere vekst, er omgitt av arealer med viktige natur- og jordvernkvaliteter. Vi understreker betydningen av å sikre den overordnede grøntstrukturen av betydning på tvers av kommunegrensene ved å kartlegge og gi føringer overfor kommunene. Slike arbeider bør omfatte både de naturpregede arealene og arealer med betydning for matproduksjon.

Det forutsettes at fylkesplanens overordnede mål om bærekraftig arealforvaltning er sammenfallende med nasjonale mål om vern av høyproduktive arealer til matproduksjon, slik de kommer til uttrykk i St.meld. nr. 29 (1996-97) og St.meld. nr. 19 (1999-2000). Landbruksdepartementet vil påpeke at også i de indre deler av fylket er arealene av høy verdi med tanke på landbruksproduksjon. Målsettingene om å begrense forbruket av verdifulle LNF-områder til et minimum kan komme i konflikt med mål om å styrke regionale knutepunkter i indre Vestfold. Det er derfor viktig at en i fylke med produksjonsarealer av nasjonal verdi er seg bevisst behovet for arealøkonomisering.

Arealplanleggingen må fange opp endringstrekk i næringsutviklingen og integrere disse i strategien for den videre arealbruken. Det er viktig at kommunene og fylkeskommunen praktiserer plan- og bygningsloven slik at den fremmer næringsutvikling og er et verktøy for å gjennomføre nasjonale næringspolitiske mål. Regjeringen merker seg i denne sammenheng fylkesplanens bevisste satsing på tilgjengelige og attraktive regionale næringsområder. De regionale næringsområdene er valgt ut gjennom brede prosesser i Strategisk næringsplan og fylkesdelplan for arealbruk og transportsystem. Det bør legges stor vekt på å utvikle disse områdene i forhold til næringsetableringer som kan ha økonomisk og sysselsettingsmessig betydning utover den enkelte kommune. Det anses som positivt at fylkesplanens overordnede prinsipper om arealøkonomisering også ønskes iverksatt for næringsarealer slik at man kan få en effektiv utnyttelse av eksisterende næringsarealer og omregulering av ubrukte næringsarealer med liten etterspørsel.

Larvik havn har status som regionalhavn. Et satsingsområde i fylkesplanen er å utvikle Larvik havn som et regionalt knutepunkt. Forholdene skal tilrettelegges slik at en vesentlig større del av godstransporten overføres fra veg- til sjøtransport. Dette er i samsvar med Regjeringens politikk i St.meld. nr. 46 (1996-97) Havner og infrastruktur for havner og St.meld. nr. 46 (1999-2000) Nasjonal Transportplan. Regjeringen anser det som positivt at fylkesplanen framhever at utviklingen av Larvik havn som regional havn skal løses gjennom et samarbeid mellom Larvik havn og nabokommunene.

Det langsiktige perspektivet for utviklingen av samordnet areal- og transportplanlegging er behandlet i egen fylkesdelplan. Når det gjelder samferdselspolitiske prioriteringer og tiltak i Vestfold, viser Samferdselsdepartementet til St.meld.nr. 46 (1999-2000) Nasjonal Transportplan 2002-2011 som representerer Regjeringens transportpolitikk for perioden. Det vises også til kommentarer i godkjenningsbrevet for fylkesdelplanen.

St.meld. nr. 49 (1997-1998) *Om boligetablering for unge og vanskeligstilte* peker på at det er en stor utfordring å styrke boligetableringstilskuddet for vanskeligstilte grupper i pressområdene. For å sikre et balansert tilbud av boliger på lang sikt er det

nødvendig å få til en samlet oversikt over boligsituasjonen. Særlig er dette viktig for de kommuner og fylker hvor det er betydelige problemer med å dekke den langsiktige boliggetterspørselen og spesielt problemer med å dekke boligbehov for prioriterte grupper. Ikke minst er det viktig å etablere en noenlunde felles forståelse av boligsituasjonen i kommuner som sammen danner et mer eller mindre felles bolig- og arbeidsmarked. I St.meld. 49 legges det vekt på at slikt arbeid bør bygge på den enkelte kommunes gjennomgang av sin boligsituasjon og samarbeid med aktuelle nabokommuner, evt. i samarbeid eller i regi av fylkeskommunen. Former for fylkesdelplaner kan her være en aktuell planform. Meldingen dokumenterer at behovet er størst i pressområdene, og anbefaler at disse områdene utarbeider og vedtar en boligstrategi som kan møte utfordringene når det gjelder unge og vanskeligstilte på boligmarkedet. I pressområdene i Vestfold vil det være viktig å stimulere til samarbeid mellom kommunene for å planlegge en balansert og variert boligutvikling som ivaretar behovet for flere grupper, spesielt unge og vanskeligstilte.

Forsvarets strukturomlegging vil fortsette gjennom planperioden med nødvendige reduksjoner og konsolideringer på tvers av forsvarsgrener. Nye investeringer vil primært skje som fornyelser av materiell og utstyr for å sikre et mer effektivt, mobilt og fleksibelt forsvar. Stortinget har behandlet St prp 45 i vårsesjonen 2001 og fattet konkluderende vedtak som vil berøre eksisterende etablissementer i fylket: Luftforsvarets skolesenter Stavern (LSS) med militærpolitiskolen og annen militær virksomhet blir nedlagt. På Horten nedlegges Karljohansvern orlogstasjon, men militær virksomhet videreføres ved at Befalsskolen for Sjøforsvaret etableres. Luftforsvarets stasjoner Gråkallen og Kongsvinger legges ned og virksomheten konsentreres om Luftforsvarets stasjon Mågerø. Torp flystasjon endrer status som deployeringsbase til mobiliseringsflystasjon. I sum får disse endringer ringvirkninger for lokalsamfunnene. Det forventes etter Stortingsvedtaket at lokale planer reflekterer nasjonal politikk i samsvar med rundskrivene T-2/98 og T-3/98.”

Bærekraftig energi

Miljøverndepartementet ser positivt på fylkesplanens mål om at Vestfold skal være et foregangsfylke for miljøvennlig energibruk med vekt på energioptimalisering og bruk av energikilder som gir lavest mulig utslipp av klimagasser. Fylkesplanens mål samsvarer med nasjonal politikk. Mål om selvforsyning av fornybar energi er sogar mer ambisiøst.

Miljøvennlig energibruk omfatter tiltak på tvers av sektorer der stasjonær energiforsyning, transport, avfallshåndtering og spillvarme vil inngå. Det understrekes at tiltak for miljøvennlig energibruk bør sees i sammenheng med tiltak for å redusere utslippene av klimagasser, dvs. klimaplaner.

Myndighetene har ulike ordninger som kan støtte utvikling og realisering av klimaplaner- og tiltak. Olje- og energidepartementet (gjennom NVE) administrerer en varmeanleggsordning der tiltakshavere kan få tilskudd til å gjennomføre enøktiltak. Disse midlene vil fra 1.1. 2002 bli administrert av statsforetaket ENOVA. Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) har utviklet en veileder i lokal energiplanlegging. I 2000 ga NVE også tilskudd til lokal energiplanlegging til 14 ulike kommuner. Statens forurensingstilsyn (SFT) har utviklet en veileder og bygget opp et

edb-basert planleggingsverktøy for å forenkle arbeidet med klimaplaner. Veiledningsmaterialet skisserer og rangerer ulike klimatiltak på tvers av sektorer. Forventede utslippsreduksjoner vil kunne anslås på dette grunnlaget.

Departementene ser positivt på opprettelsen av enøkfond. Kapital til et enøkfond kan bli bygget opp ved at heleide/deleide kommunale bedrifter/ kraftselskaper avsetter en viss andel av sitt overskudd. En annen mulighet er at verdier som realiseres ved kommunalt nedslag i kraftselskaper avsettes til enøkfond. De regionale enøksentrene (RS), som idag eies av energiselskapene, inngår som aktør i fylkesplanen. Sentrene vil bli omformet til private konsulentselskaper med redusert andel ubetalt rådgivning når påslaget på el-avgiften skal forvaltes av det nye statsforetaket ENOVA.

Regjeringen ønsker å gjøre det lettere for kommunene å få til utbygging av vannbårne systemer som igjen kan åpne for økt bruk av nye fornybare energikilder. Miljøverndepartementet vil derfor i samråd med energimyndighetene vurdere å gi kommunene hjemmel i reguleringsbestemmelsene, i plan- og bygningsloven, for å stimulere utbredelsen av internt opplegg for vannbåren varme. Idag skal alle nye bygg over 1000m² som Staten leier eller eier tilrettelegges for vannbåren varme. Det foreligger imidlertid ikke retningslinjer for ikke-statlige bygg, mindre bygg eller bygg som allerede er i bruk.

Den pågående revisjonen av plan- og bygningsloven skal klargjøre kommunenes og fylkeskommunenes ansvar for å ivareta klima- og energihensyn i samfunnsplanleggingen. Eventuelle justeringer av plan og bygningsloven på dette området vil også bli sett i sammenheng med utarbeidelse og oppfølging av en nasjonal handlingsplan for utbygging av infrastruktur for vannbåren varme som Regjeringen skal legge frem.

Arbeid

Regjeringen støtter fylkesplanens overordnede mål om å øke verdiskapningen og ha et variert tilbud av arbeidsplasser gjennom bedriftsrettet offentlig tjenesteyting, samarbeidsarenaer og kommunikasjonsutvikling og nyskaping og innovasjon.

Hovedmål i Regjeringens næringspolitikk er å legge til rette for økt verdiskaping og konkurransedyktige og lønnsomme bedrifter ved å utnytte de mulighetene som ligger i markedet. Det bør skje gjennom en målrettet offentlig innsats, blant annet knyttet til tilrettelegging for kompetanseutvikling, nyskaping og entrepenørskap med videre. Regjeringen ser det derfor som avgjørende at tilrettelegginga for næringsutvikling på regionalt nivå er godt forankret i næringslivets utfordringer og muligheter.

Regjeringen er opptatt av at næringslivet blir trukket aktivt med i fylkesplanleggingen. Dette er særlig viktig i forbindelse med prioriteringene av de konkrete strategiene og innsatsområdene i planen. En slik medvirkning er nødvendig for at innsatsen skal være målrettet og effektiv. Innen arbeidet med næringsutvikling må næringslivets utfordringer og reelle utviklingsmuligheter være styrende for innsatsen på alle forvaltningsnivåer.

De globale utfordringene, den stadig skjerpede internasjonale konkurransen og kravene til omstilling, nyskaping og lønnsomme og konkurransedyktige bedrifter

krever en sterk, samordnet og helhetlig næringspolitikk. I en helhetlig næringspolitikk er det viktig at arbeidskraften og den offentlige innsatsen kanaliseres til innsatsområder som gir høyest vekst og verdiskaping. Regjeringen er derfor opptatt av at den regionale innsatsen på en effektiv måte støtter opp om de nasjonale næringspolitiske målsettinger, strategier og innsatsområder. Innenfor rammen av dette skal det imidlertid være rom for regionale tilpasninger i forhold til næringslivets forutsetninger og utviklingsmuligheter.

I St.meld nr 15 (1999-2000) Lønnsomme og konkurransedyktige reiselivsnæringer, foretas en bred gjennomgang av næringenes utfordringer. Den offentlige innsatsen skal legge til rette for økt lønnsomhet og god markedstilpasning i reiselivsnæringene. Satsing på en bærekraftig markedstilpasset produkt- og reisemålsutvikling, behov for større konsentrasjon av den offentlige innsats og ekstrainsats for internasjonal profilering og markedsføring av Norge og norske reiselivsbedrifter – Norgesportal – er sentrale elementer i den offentlige innsatsen fremover.

St.meld. nr. 36 (2000-2001) SND: Ny giv, ny vekst, nytt næringsliv som ble lagt fram våren 2001, fokuserer på betydningen av en helhetlig næringspolitikk og drøfter forholdet mellom ulike statlige aktører. Et konstruktivt samarbeid mellom SND og fylkeskommunene er av stor betydning for resultatene i næringsutviklingsarbeidet. Videreutvikling av samarbeidet står sentralt i meldingen.

Det er forutsatt at den tidligere vedtatte strategisk plan for landbruk og bygdeutvikling skal videreføres i fylkesplanperioden. Landbruksnæringen opplever fortsatt stort press for omstilling, noe som hele tiden krever oppdatering av både nasjonal og regional politikk. Regjeringen har bl.a. lansert et betydelig program for verdiskaping både innenfor jord- og skogbruket som kan være grunnlag for nye regionale strategier. Vi vil derfor tilrå at man søker å ta næringsutvikling innenfor landbruket opp som utviklingstema fram mot neste planrevisjon. Det kan i denne sammenhengen også nevnes at kvaliteten på fylkesveiene i Vestfold i mange tilfeller er et hinder for landbruksnæringen, og da spesielt for skogbruket.

Fiskerimiljøet i Vestfold er lite, men aktivt. Med hensyn til nærheten til store markeder for ferskfisk i Oslofjordregionen, vil fiskerinæringen kunne være et interessant område for næringsutvikling i fylket i framtiden. Det tilrås å legge vekt på dette i det videre fylkesplanarbeidet.

Avslutning

Det gjøres oppmerksom på at godkjenningen av fylkesplan for Vestfold 2000-2003, ikke omfatter konkret ressursbruk. Prioritering og tildeling av ressurser følges opp gjennom de årlige budsjettprosessene. Det forutsettes at fylkeskommunen tar kontakt med berørte statlige myndigheter for å sikre gjennomføring av planens strategier og tiltak.

Regjeringen vil understreke betydningen av plan- og bygningslovens § 19-6, der det heter at fylkesplanen skal legges til grunn for fylkeskommunal virksomhet, og være retningsgivende for kommunal og statlig virksomhet i fylket. Plan- og bygningsloven forutsetter at statlige organer som ønsker å fravike forutsetningene i en godkjent fylkesplan tar dette opp med fylkeskommunens planmyndigheter. Dersom

fylkeskommunen og vedkommende sektormyndighet ikke blir enige, skal saken tas opp med de sentrale planmyndigheter.

Miljøverndepartementet

tilrår:

Fylkesplanen for Vestfold 2000-2003, vedtatt i fylkestinget 31. august 1999, godkjennes i medhold av plan- og bygningslovens § 19-4, med de merknader og forbehold som er nevnt foran i Miljøverndepartementets foredrag i saken.

Sendes tilbake til *Planavdelingen*
Det attesteres at denne gjenpart er
i samsvar med kongelig resolusjon
av 31. aug. 2001
Statsrådets kontor. 5. Sept. 2001
[Signature]